RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 88.425 van 29 juni 2000
in de zaak A. 91.067/IX-2323.

In zake : Guy MEYNS,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOGHE en B. SCHUTYSER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51, bus 1.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Guy MEYNS, toegevoegd politierechter te Brussel, op 18 april 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het koninklijk besluit van 12 maart 2000 waarbij Patrick NYS, substituut-procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Leuven, benoemd wordt tot rechter in de politierechtbank te Leuven;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 31 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 juni 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat B. SCHUTYSER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is advocaat sedert 1978 en heeft meermaals gekandideerd voor een ambt van politierechter.

Op 1 april 1999 stelt hij zich kandidaat voor het ambt van politierechter te Leuven.

1.2. Op 2 juni 1999 geeft het bevoegde advies-comité unaniem het volgend advies over verzoeker :

> "De h. MEYNS is gedurende een twintigtal jaren advocaat geweest bij de balie te Brussel en beheerde een kantoor van algemene aard.
> Hij viel op door zijn grondige dossierkennis en ook zijn verstandelijke bekwaamheid, contactvaardigheid en integratiemogelijkheid werden als zeer goed omschreven.
> De h. MEYNS is steeds geboeid geweest door een functie binnen de kantonnale jurisdicties. Aldus was hij jarenlang plaatsvervangend vrederechter te Jette

alwaar hij met stiptheid en menselijkheid grote diensten bewees.

Specifiek ervaren in verkeers- en aansprakelijkheidsrecht en officieel tweetalig, werd de h. MEYNS zopas benoemd tot toegevoegd rechter voor de politierechtbanken van het gerechtelijk arrondissement Brussel.

Hij handhaaft echter zijn kandidatuur voor Leuven omdat hij het statuut van rechter-titularis verkiest boven dat van toegevoegd rechter.

In elk geval blijft het advies gunstig tot zeer gunstig wat de beroepskwaliteiten van de kandidaat betreft".

1.3. Patrick NYS stelt zich op 30 maart 1999 kandidaat voor hetzelfde ambt van politierechter.

1.4. Op 13 april 1999 wordt hem meegedeeld dat hij pas op 30 oktober 1999 voldoet aan de nieuwe voorwaarden vastgelegd in artikel 187 van het Gerechtelijk Wetboek en dat zijn kandidatuur aan het adviescomité zal worden voorgelegd in november 1999, voor zover de vacature nog niet is ingevuld.

1.5. Op 17 november 1999 geeft het adviescomité unaniem het volgend advies over Patrick NYS :

"De h. Patrick NYS begon zijn gerechtelijke loopbaan als advocaat bij de balie te Leuven alwaar hij opviel als een voorbeeldig raadsman, geprezen om zijn maturiteit, stiptheid en fijngevoeligheid.

Benoemd tot substituut-procureur des Konings te Leuven op 31 mei 1996, vervult hij deze functie met dezelfde toewijding en deskundigheid. Goed georganiseerd, evenwichtig in zijn beoordeling en zeer collegiaal ingesteld, slaagt hij erin zijn ambt een duidelijke meerwaarde te geven.

Meer bepaald zeer geïnteresseerd in de verkeersproblematiek, wordt hij ingezet in het politieparket waar zijn dynamiek en creativiteit op prijs worden gesteld.

Gelet op zijn grondige kennis van deze materie zou de h. NYS ook een uitstekend politierechter kunnen zijn.

Het advies is zeer gunstig".

1.6. Bij koninklijk besluit van 12 maart 2000 wordt Patrick NYS benoemd tot rechter in de politierechtbank te Leuven.

De motivering van dat besluit luidt als volgt :

> "Gelet op het Gerechtelijk Wetboek, inzonderheid op artikel 187;
> Overwegende dat de heer NYS Patrick, substituut-procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Leuven, de wettelijke benoemingsvoorwaarden vervult;
> Overwegende dat hij in 1987 het diploma van licentiaat in de rechten behaalde;
> Overwegende dat hij op 30 oktober 1987 opgenomen werd op de lijst van de advocaten-stagiairs van de balie te Leuven, om op 22 maart 1991 opgenomen te worden op het tableau van de advocaten aan de balie aldaar;
> Overwegende dat hij zijn gerechtelijke loopbaan begon als advocaat bij de balie te Leuven, alwaar hij opviel als een voorbeeldig raadsman, geprezen om zijn maturiteit, stiptheid en fijngevoeligheid;
> Overwegende dat hij bij koninklijk besluit van 31 mei 1996 benoemd werd tot substituut-procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Leuven, waar hij onafgebroken tot op heden het openbaar ministerie waarnam op de zittingen van de politierechtbank;
> Overwegende dat hij deze laatste functie met dezelfde toewijding en deskundigheid vervult;
> Overwegende dat hij erin slaagt zijn ambt een duidelijke meerwaarde te geven, daar hij goed georganiseerd, evenwichtig in zijn beoordeling en zeer collegiaal ingesteld is;
> Overwegende dat hij meer bepaald zeer geïnteresseerd (is) in de verkeersproblematiek; dat hij wordt ingezet in het politieparket waar zijn dynamiek en creativiteit op prijs worden gesteld;
> Overwegende dat, gelet op zijn grondige kennis van deze materie, betrokkene volgens het adviescomité een uitstekend politierechter zou kunnen zijn;
> Gelet op het unaniem zeer gunstig advies van het adviescomité voor het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel, betekend aan betrokkene op 18 november 1999;".

2. Over de gegrondheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur aanvoert, doordat de benoemde kandidaat solliciteerde op 30 maart 1999, dat hem op 13 april 1999 werd medegedeeld dat hij niet aan de benoemingsvoorwaarden van artikel 187 van het Gerechtelijk Wetboek voldeed en dat de minister zo lang heeft gewacht tot hij aan de voorwaarden zou voldoen, terwijl daarvoor geen aanvaardbare reden voorhanden is en de gerechtelijke achterstand schrijnend is;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat zij weliswaar binnen een redelijke termijn moet optreden, doch dat bij de beoordeling van die redelijkheid ook de politieke context in aanmerking moet worden genomen, dat het advies over verzoeker op 2 juni 1999 werd gegeven, dat er parlementsverkiezingen plaatshadden op 13 juni 1999, dat de vorige regering enkel nog de lopende zaken kon afhandelen en dat na het aantreden van de nieuwe regering enige tijd vereist is om zich in te werken; dat de verwerende partij voorts meent dat, wijl op dat ogenblik de datum waarop P. NYS aan de benoemingsvoorwaarden zou voldoen zeer nabij was, zij dan ook aan het adviescomité kon vragen om alsnog een advies te geven; dat volgens haar het argument van de gerechtelijke achterstand wordt tegengesproken door het bestaan van een systeem van plaatsvervangende politierechters;

2.1.3. Overwegende dat de uitleg die de verwerende partij verstrekt voor het tijdsverloop tussen de

vacantverklaring en de benoeming niet als ongeloofwaardig voorkomt; dat de parlementsverkiezingen, de daaropvolgende beperkte bevoegdheden van de vorige regering en het aantreden van de nieuwe regering een in alle redelijkheid aanvaardbare verantwoording geven aan de opgelopen vertraging bij de afhandeling van dit benoemingsdossier, die al bij al binnen redelijke perken is gebleven; dat geen beginsel eraan in de weg staat in het najaar van 1999 ook rekening te houden met de kandidaatstelling van iemand die op 30 oktober 1999 eveneens de voorwaarden vervult om benoemd te worden en de verwerende partij integendeel volgens de beginselen van behoorlijk bestuur gehandeld heeft door ook nog over laatstgenoemde kandidaat een advies te vragen; dat het middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel aanvoert dat zijn "meer duidelijke" aanspraken opzij werden geschoven, welke aanspraken erin bestaan dat hij sedert twintig jaar advocaat is, terwijl P. NYS pas in 1987 zijn loopbaan heeft aangevat, dat de juridische anciënniteit duidelijk in zijn voordeel speelt, dat hij plaatsvervangend vrederechter is geweest te Jette en daarna toegevoegd rechter, dat hij ervaring heeft als zetelend rechter en dat ook hij interesse heeft voor de verkeersproblematiek;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het adviescomité een "zeer gunstig" advies heeft uitgebracht over de benoemde en ten aanzien van verzoeker een "gunstig tot zeer gunstig" advies, dat het adviescomité geenszins stelt dat verzoeker zichtbaar grotere aanspraken zou hebben en de verwerende partij zich kon aansluiten bij het advies; dat naar haar mening de anciënniteit geen doorslaggevend gegeven is bij benoemingen tot gerechtelijke ambten; dat zij aangaande de ervaring van beide kandidaten het volgende uiteenzet :

"Tenslotte kan de -zeer summiere- uiteenzetting van de verzoekende partij m.b.t. zijn relevante ervaring als plaatsvervangend vrederechter en zijn ervaring in verkeerszaken de stelling dat de verzoekende partij zichtbaar grotere aanspraken kan doen gelden al evenmin schragen. De verzoekende partij kan zich immers enkel beroepen op een algemene ervaring als advocaat en plaatsvervangend vrederechter. De specifieke ervaring waarover de verzoekende partij als toegevoegd politierechter sinds haar benoeming in april 1999 beschikt is zeer beperkt. Er is dan ook niet in te zien hoe deze ervaring kennelijk, d.w.z. op het eerste gezicht, hoger ingeschat moet worden dan de ervaring van de heer NYS. Afgezien van zijn eveneens jarenlange ervaring als advocaat, is de heer NYS immers sinds 31 mei 1996 substituut-procureur des Konings bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te Leuven. Sinds zijn benoeming heeft de heer NYS onafgebroken zijn functie vervuld bij de afdeling politieparket, d.w.z. dat de heer NYS gedurende bijna vier jaar op de zittingen van de politierechtbank te Leuven het Openbaar Ministerie waargenomen heeft. De heer NYS kan m.a.w., in tegenstelling tot de verzoekende partij, op een jarenlange ervaring bij de politie-rechtbank bogen en moet, gelet op het feit dat deze ervaring verworven werd in de politierechtbank te Leuven, geacht worden beter vertrouwd te zijn met deze rechtbank dan de verzoekende partij. Het middel is dan ook niet ernstig.";

2.2.3. Overwegende dat bij het afwegen van de titels en verdiensten van de kandidaten voor een openbaar ambt de benoemende overheid over een ruime beoordelingsvrijheid beschikt, die de redelijkheid als grens heeft; dat de anciënniteit weliswaar een gegeven vormt dat dienstig is om de ervaring van een kandidaat aan te tonen, maar op zichzelf niet het enig en doorslaggevend criterium vormt om de kennis van en ervaring in een bepaalde rechtsmaterie te beoordelen; dat de verwerende partij, zoals trouwens het adviescomité, de ervaring van de benoemde kandidaat als substituut-procureur des Konings sedert 31 mei 1996, gespecialiseerd in verkeers-aangelegenheden, hoger inschatte dan de ervaring die verzoeker heeft verworven als advocaat en plaatsvervangend vrederechter, terwijl zijn ervaring als toegevoegd rechter in de politierechtbank sedert april 1999 nog recent is; dat de benoemende overheid derhalve de

voorkeur kon geven aan P. NYS, zonder verzoekers aanspraken, die niet zichtbaar groter zijn, te negeren; dat, overigens, mede gelet op de samenstelling van het adviescomité, de benoemende overheid over bijzonder stringente redenen zou moeten beschikken om van het advies van het comité af te wijken; dat het middel niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker in een derde middel aanvoert dat de motiveringsplicht geschonden is, omdat nergens uit het benoemingsbesluit blijkt waarom de voorkeur aan de benoemde kandidaat is gegeven;

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij terecht antwoordt dat een positieve motivering volstaat, dat in casu gerefereerd wordt aan het unaniem verleende zeer gunstig advies, dat ook verwezen wordt naar de ervaring als advocaat, de activiteiten als substituut-procureur des Konings en de grondige kennis van de verkeersproblematiek; dat in zoverre verzoeker ook bedoelt dat het dossier geen inhoudelijke gegevens bevat waaruit kan blijken waarom de voorkeur werd gegeven aan P. NYS, het volstaat te verwijzen naar het tweede middel; dat ook het derde middel niet ernstig is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni 2000, door :

de H. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**